

Spm. nr. 1157

Til *justitsministeren* (20/8 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren lade lovkontoret foretage en helt uvildig vurdering af kulturministeriets tre begrundelser for at forbyde folk i Hundested og Hjørring at se engelsk TV på lige fod med tysk TV via satellit og fællesantenneanlæg?«

Begrundelse

De tre påstande i kulturministerens svar på mit spørgsmål nr. 1076 af 4. august 1982 går ud på, at radiokommunikationsloven (lov nr. 210, 1976), der alene taler om oprettelse og drift af radioanlæg, skulle forhindre modtagning af engelske OTS-satellit-programmer uden tilladelse fra trafikministeren, at OTS-satellit-programmerne ifølge radioloven (lov nr. 421, 1973) ikke på lige fod med programmer fra andre udenlandske radiospredningsinstitutioner kan tages ned fra luften, og at ministeren ifølge denne lovs »forarbejder« (hvad det så end er) ikke har nogen mulighed for at give tilladelse til fællesantenneanlæggene i Hundested og Hjørring til at videresende programmerne.

Jeg er af den sikre overbevisning, at den første begrundelse er helt hen i vejret, fordi den pågældende lov handler om noget helt andet.

Den anden begrundelse er mystisk, eftersom de pågældende programmer og de indlagte reklamer kun har mening, når de modtages af en bred offentlighed. Hvortil kommer, at de bl.a. må ses af enhver i Norge og Finland.

Den tredje begrundelse er helt ny og skal øjensynlig tjene til, at de to ministre kan fralægge sig ansvaret. Jeg vil gerne vide helt præcis, hvad det er for såkaldte »forarbejder«, der nu pludselig hindrer en tilladelse, samt hvori retstilstanden adskiller sig fra retstilstanden i Norge og Finland, hvor der er givet fri bane for modtagningen.

Jeg vil påstå, at der slet ikke er en lovhemmel til at forbyde modtagningen, bl.a. fordi datidens lovgivere umuligt kunne forudse problemet. Dernæst vil jeg påstå, at der i hvert fald ikke er noget i lovgivningen, der

hindrer, at ministeren i det mindste kan give tilladelse til modtagningen.

Endelig vil jeg anmode om lovkontorets anvisning på, hvorledes jeg eller andre på den enkleste og hurtigste måde kan få spørgsmålet afgjort i retten, herunder om det eventuelt kan tilrådes antenneselskaberne at blæse på afslaget og lade de to ministerier anlægge sag. Om muligt vil jeg have oplyst, om justitsministeriets lovkontor i givet fald vil anbefale, at regeringen anlægger en sådan sag.

Besvarelse (27/8 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Som det fremgår af kulturministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1076 af 4. august 1982 fra medlem af folketinget hr. Bertel Haarder, kan kulturministerens fortolkning af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed prøves ved domstolene. Dette vil i givet fald kunne ske ved et anerkendessøgsmål fra de selskaber, der har fået afslag på en ansøgning om tilladelse til opstilling af et fællesantenneanlæg.

Justitsministeriet finder ikke anledning til at fremkomme med bemærkninger til kulturministerens fortolkning af den nævnte lov.

Spm. nr. 1158

Til *boligministeren* (20/8 82) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvilke vanskeligheder har udsat ministerens afgørelse om, hvorvidt statsgaranti kan ydes – ifølge aktstykke 295 – til en række truede boligselskaber?«

Begrundelse

I ministerens brev af 26. maj til folketingets finans- og boligudvalg skriver ministeren, at det forventes, at garantien allerede i løbet af en måneds tid vil være på plads.

Dette skulle altså betyde – hvis alt var gået godt – at ministeren allerede i juni kunne meddele folketingets finans- og boligudvalg, at alt nu var i orden.

Udvalgene venter imidlertid stadig på ministerens underretninger.

Besvarelse (25/8 82):